

ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 1

София, 21 януари 2015 година

Върховният касационен съд на Република България, ОБЩО СЪБРАНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНАТА КОЛЕГИЯ в съдебно заседание на двадесет и втори май две хиляди и четиринадесета година в състав:

ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПАВЛИНА ПАНОВА

ПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ОТДЕЛЕНИЯ:

ТАТЯНА КЪНЧЕВА, ВЕРОНИКА ИМОВА, ЕЛЕНА ВЕЛИЧКОВА

ЧЛЕНОВЕ:

ПЛАМЕН ТОМОВ	БЛАГА ИВАНОВА
ЛИДИЯ СТОЯНОВА	ЖАНИНА НАЧЕВА
ЕВЕЛИНА СТОЯНОВА	СЕВДАЛИН МАВРОВ
САША РАДАНОВА	ТЕОДОРА СТАМБОЛОВА
ЮРИЙ КРЪСТЕВ	МИНА ТОПУЗОВА
КРАСИМИР ХАРАЛАМПИЕВ	ДАНИЕЛА АТАНАСОВА
РУЖЕНА КЕРАНОВА	БИСЕР ТРОЯНОВ
ЕЛЕНА АВДЕВА	ГАЛИНА ЗАХАРОВА
НИКОЛАЙ ДЪРМОНСКИ	КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ
КАПКА КОСТОВА	РУМЕН ПЕТРОВ
БИЛЯНА ЧОЧЕВА	АНТОАНЕТА ДАНОВА
ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА	ЛАДА ПАУНОВА

с участието на секретаря Румяна Виденова сложи на разглеждане тълкувателно дело № 1 по описа за 2014 година, докладвано от съдиите **Николай Дърмонски и Ружена Керанова**

Главният прокурор на Република България, на основание чл. 126, т.1 във връзка с чл. 125 от Закона за съдебната власт, е направил искане Общото събрание на наказателната колегия (ОСНК) на Върховния касационен съд (ВКС) да постанови тълкувателно решение по повод констатирана противоречива практика на съдилищата във връзка с прилагането на чл. 242, ал.1 от НК самостоятелно и/или в съвкупност с чл.234, ал.1 от НК.

В искането са формулирани следните въпроси:

1. Когато през границата на страната се пренасят акцизни стоки без бандерол, когато такъв се изисква по закон, в немаловажни случаи, деянието е извършено след изменението на НК със ЗИДНК /ДВ, бр. 26 от 06.04.2010 г./ и са осъществени елементите от състава на престъплението на чл. 242, ал. 1 от НК, следва ли да се приеме, че е налице идеална съвкупност между престъпленията по чл. 234 от НК и чл. 242, ал. 1 от НК или се касае за извършване на някое от посочените престъпления поотделно?

2. Пренасянето на стоки /включително и на акцизни/ през вътрешна за Европейския съюз граница на страната след 01.01.2007 г., при наличието на елементите от състава на престъплението по чл. 242, ал. 1 от НК, съставлява ли контрабанда по чл. 242, ал. 1 от НК?

ОСНК на ВКС, в изпълнение на правомощията си по чл. 124 от Конституцията на Република България и по чл. 124, ал. 1, т. 1 от Закона за съдебната власт, за да се произнесе, взе предвид следното:

І. По ПЪРВИЯ ВЪПРОС :

Претендира се отговор за наличие или не на идеална съвкупност от престъпления по чл.242, ал.1 от НК и по чл.234, ал.1 от НК при хипотези на осъществяване на деянията „на границата” само при втората форма на изпълнително деяние, очертана в чл.234, ал.1 от НК – „държи акцизни стоки без бандерол, когато такъв се изисква по закон”, като е съобразено изменението на чл.234, ал.1 от НК с отпадане изискването то да е „на склад”.

Една част от съдилищата приемат осъществяване на престъпленията по чл.242, ал.1 от НК и по чл.234, ал.1 от НК в идеална съвкупност.

Други съдилища приемат за осъществено само престъпление по чл.242, ал.1 от НК.

Спорните разрешения се извеждат от непосредствения обект на охраняваните от разпоредбите обществени отношения или от наличие на частична, непълна конкуренция на двете норми.

ОСНК намира за правилно второто становище.

При идеалната съвкупност връзката между престъпленията е в единството на деянието. Такава се осъществява, когато деянието предизвиква причинно-следствени процеси в няколко насоки и води не до един, а до два или повече фактически резултата, всеки от които има собствено наказателноправно значение и обосновава едновременното осъществяване на основните състави на две или повече престъпления, различни по своя обект и наказателноправна характеристика или когато деянието причинява един фактически резултат, но с него се осъществяват съставите на повече престъпления, също различни по обект и наказателноправна характеристика. Деянието е едно, но то обективно е насочено срещу различни непосредствени обекти, а от субективна страна престъпленията могат да бъдат осъществени при различни форми на вина.

Идеална съвкупност на престъпления не е налице, когато само привидно се осъществяват няколко престъпни състава, намиращи се един към друг в отношение на специалност или субсидиарност, или на поглъщане.

С оглед на систематичното си място в Глава шеста „Престъпления против стопанството” от Особената част на НК, в раздели II „Престъпления в отделни стопански отрасли” и III „Престъпления против митническия режим”, и двете разглеждани престъпления по чл.234 от НК и по чл.242 от НК имат за родов обект обществените отношения във връзка с правилното функциониране на стопанството.

Наказателноправната характеристика на престъплението по чл.234, ал.1 от НК откъм непосредствен обект на закрила, изпълнително деяние и престъпен резултат са изяснени в ТР № 2/2013 г. на ОСНК на ВКС. Визираното в искането изпълнително деяние „държи” акцизни стоки без бандерол, когато това се изисква по закон, по съдържание е установяване на трайно състояние на фактическа власт, упражнявана върху определена вещ. То е на формално извършване. С него се застрашават, от една страна, финансовите интереси на държавата поради опасността да се пуснат на пазара й акцизни стоки без платен данък, а от друга, интересите на производителите/вносителите и потребителите на такива стоки, в нарушение на принципите на свободната търговия и конкуренцията.

Престъплението по чл.242, ал.1 от НК има за непосредствен обект на защита обществените отношения, свързани със спазването на митническото законодателство - „митническия режим”. Изпълнителното му деяние се осъществява чрез „пренасяне” на стоки през границата на страната без знанието и разрешението на митническите органи. Престъплението е довършено от момента на фактическото пренасяне на стоките през държавната граница на страната.

Предмет на престъплението по чл.234, ал.1 от НК са акцизни стоки, които са посочени в чл.2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС, ДВ.бр.91/2005 г.). Те са възможен предмет и на престъплението по чл.242, ал.1 от НК.

Във връзка със зададения въпрос ОСНК приема, че само привидно се осъществява съвкупност от двете престъпления.

Пренасянето на акцизни стоки през границата на страната се извършва при упражняване от дееца на фактическа власт върху тях. С преминаване на стоките на територията на страната без знанието и разрешението на митническите органи деянието по чл.242, ал.1 от НК се довършва. От този момент започва неправомерното им държане на тази територия при липса на бандерол, което наказателният закон на РБ свързва с отговорност на дееца за престъпление по чл.234, ал.1 от НК. Откриването от митническите органи на граничния пункт на акцизни стоки без бандерол изключва упражняваната върху тях фактическа власт на извършителя и опасността те да бъдат внесени в икономическо обращение в страната, без да е заплатен дължимият се акциз.

От това следва, че държането на акцизните стоки без необходимия бандерол като форма на изпълнителното деяние на престъплението по чл.234 от НК се поглъща от фактическото им пренасяне през границата на страната. Когато това се извършва без знанието и разрешението на митническите органи и са налице останалите признаци на състава по чл.242, ал.1 от НК, се осъществява само съставът на квалифицираната контрабанда, поради което не може да се приеме наличие на идеална съвкупност на двете престъпления.

Допълнението в края на въпроса дали „се касае за извършване на някое от посочените престъпления поотделно” очевидно има предвид хипотези на извършването им в друга съвкупност от изследваната.

II. По ВТОРИЯ ВЪПРОС :

Различията при разрешаване на въпроса за възможността за осъществяване на „квалифицирана контрабанда” на вътрешна за Европейския съюз (ЕС) граница на страната след присъединяване на Република България (РБ) към Съюза от 01.01.2007 г. са концентрирани върху това, че граничен митнически контрол между РБ и държави-членки на ЕС не се осъществява.

Част от съдилищата приемат за възможно осъществяването на престъпление по чл.242, ал.1 от НК и на вътрешна за ЕС граница на РБ съобразно конкретните факти за произхода на стоките и техния митнически статут, респективно за спазване на правилата по отношение на стоки под митнически режим. Други изключват тази възможност.

ОСНК приема за правилно първото становище.

Действащото ни законодателство предвижда два режима за противодействие на нарушенията на митническото законодателство. Единият от тях е предвиден в Закона за митниците (ЗМ, ДВ бр.15/1998 г.), където е уреден съставът на „митническата контрабанда” - чл. 233, ал. 1 и ал. 2, а другият в НК за „квалифицирана контрабанда” по чл.242.

Непосредствен обект на престъплението по чл.242, ал.1 от НК е защитата на обществените отношения, свързани с митническия режим като съвкупност от правила, в рамките на които се гарантира спазването на установения ред за внасянето, изнасянето и транзитирането на стоки за, от и през територията на РБ и свързаната с това дейност на митническите органи по митнически надзор и митнически контрол върху тях.

Нормата на чл. 242, ал. 1 от НК е с бланкетна конструкция, поради което и тълкуването ѝ е обвързано с разпоредби от извън наказателното митническо законодателство. Изпълнителното деяние на престъплението по чл.242, ал.1 от НК съставлява „пренасянето” на стоките през границата на страната и то следва да се разбира като „фактическо пренасяне” през граничната линия. От обективна страна, поведението е престъпление, когато пренасянето е „без знанието и разрешението на митниците”. Този признак е изпълнен, когато деецът не обяви по съответния ред пред митническите органи пренасянето на

стоките, което е длъжен да направи по силата на правна норма, предвидена в извън наказателното законодателство.

Считано от 01.01.2007 г., РБ като пълноправен член на ЕС следва да прилага директно правото на Съюза¹. Тя е част от вътрешния пазар на ЕС, охарактеризиран като пространство без вътрешни граници, в което свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали е осигурено в съответствие с разпоредбите на Договорите².

Елемент от съюзното законодателство е митническото, което следва да се прилага еднакво на митническата територия на ЕС, част от която е територията на РБ, освен ако съществуват други разпоредби, произтичащи от международни конвенции, обичайни практики с ограничен географски и икономически обхват или от автономни общностни мерки. Към момента основен действащ регулиращ акт на Съюза е Регламент (ЕИО) 2913/92 на Съвета от 12.10.1992 г. за създаване на Митнически кодекс (МК) на Съюза (преработен текст) и регламента за приложението му, до окончателното влизане в сила (01.06.2016г.) на отменящия го Регламент (ЕС) № 952/13 на Европейския парламент и на Съвета от 09.10.2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

При така създадения правов ред националното ни митническо законодателство, към което препраща нормата на чл. 242, ал.1 от НК, търпи съответните промени и се прилага, доколкото не противоречи на митническото законодателство на ЕС³.

Включването на територията на РБ като част от митническата територия на Съюза доведе до премахване на граничен митнически контрол на вътрешните за ЕС граници между нея и държавите-членки. Затова от пряко значение за преценката на изискването за „знание и разрешение на митниците“ относно пренасянето на стоки и през вътрешна граница на страната са правомощията на митническите органи, така както са определени в съюзното митническо законодателство⁴.

От съдържанието на тези понятия следва извод, че митническият контрол е дейност, която се изразява в съпоставяне на фактичестото положение с относимото митническо законодателство с цел да бъдат събрани факти от значение за предприемане на съответни мерки по отношение на стоките, предназначени за внасяне, изнасяне и транзитиране за, от и през митническата територия на Съюза. Митническият надзор и митническият контрол са

¹ Договор за присъединяването на Република България и Румъния към Европейския съюз, ратифициран на 11 май 2005 г.; Акт относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в учредителните договори.

² Договор за създаване на Европейския съюз (ДЕС), Договор за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС); чл.28-30 от ДФЕС.

³ Виж § 17 от Закона за митниците.

⁴ Съгласно чл.4, т.13 от Регламент 2913/92 „митнически надзор“ е съвкупността от действията на митническите органи с цел осигуряване спазването на митническото законодателство, както и в определени случаи спазването на други разпоредби, приложими за стоки под митнически надзор, а според т.14 на същия член „митнически контрол“ означава конкретни действия, извършвани от митническите власти за осигуряване на правилното прилагане на митническите правила и други нормативни документи, уреждащи влизането, напускането, транзита, трансфера и крайната употреба на стоки, придвижвани между митническата територия на Общността и трети страни и наличието на стоки, които нямат статут на Общността; такива действия могат да включват преглеждане на стоките, проверка на данни от декларация и съществуването и автентичността на електронни или писмени документи, проверка на сметките на предприятията и други сведения, инспектиране на транспортни средства, инспектиране на багаж и други стоки, пренасяни от лица и провеждане на официални разследвания и други подобни действия.

предназначени да осигурят спазването на разпоредбите, приложими за стоките под митнически надзор, нямащи статут на „общностни“.

Стоките, придвижвани през митническата територия на ЕС се разделят на „общностни“ и „необщностни“, понятия, дефинирани в съюзното митническо законодателство⁵. Определянето им като такива отразява митническия им статут и има отношение към тяхното облагане, разпространение и свободно движение.

С оглед правомощията на митническите органи и при съблюдаване на принципа за свободното движение, общностните стоки не могат да бъдат предмет на престъплението по чл.242, ал.1 от НК, когато се пренасят през вътрешна за ЕС граница на страната ни. Пренасянето им през тази граница не засяга обществените отношения, свързани с митническия режим. По отношение на стоки с общностен статут, придвижвани на митническата територия на Съюза, включително преминаващи през вътрешна за ЕС граница на страната ни, липсва основание за осъществяване на митнически контрол, т.е. липсва голям обект за закрила от противоправно посегателство. В случай, че при пренасяне на общностни стоки през „вътрешна граница“ бъде осъществено друго съставомерно деяние, следващата се отговорност ще бъде за това друго престъпление, но не и за квалифицирана контрабанда. На тази основа, с оглед уточнението в зададения втори въпрос - дали предмет на контрабанда на вътрешна за ЕС граница на РБ могат да бъдат общностни акцизни стоки, следва да се отговори отрицателно. Осъществяваният от митническите органи спрямо тях контрол не е митнически по смисъла на митническото законодателство, а контрол на органи по приходите на основание Закона за акцизите и данъчните складове.

Необщностните стоки, пристигащи на митническата територия на ЕС са под митнически надзор и митнически контрол от момента на въвеждането им и по отношение на тях следва да са предприети или извършени всички митнически формалности, указани в съюзното митническо законодателство⁶. Спазването на тези правила, заплащането на мита и/или такси, ако такива се дължат, поставянето им под определен митнически режим или друго митническо направление дава възможност необщностните стоки да се разпространяват свободно и/или придвижват на митническата територия на Съюза, включително и през вътрешна за ЕС граница на страната, защото обективно е налице знание и разрешение на митническите органи.

С неправомерното въвеждане и придвижване на необщностните стоки на митническата територия на ЕС се нарушава установеният в митническото законодателство ред. Избягва се заплащането на митническото задължение и с

---

⁵ Виж чл.4, т.7 и 8 от Регламент 2913/92 - „общностни стоки“ са стоките а) изцяло получени или произведени в границите на митническата територия на общността по реда на определените в чл.23 условия и които не съдържат в себе си стоки, внесени от страни или територии, които не са част от митническата територия на общността; б) внесени от страни или територии извън митническата територия на общността, които са пропуснати за свободно обращение; в) произведени или получени в границите на митническата територия на общността само от стоките, посочени във второ тире или от стоките, посочени в първо и второ тирета, а „необщностни стоки“ са стоки, различни от определените в т.7.

⁶ Виж чл.37-40 от Регламент 2913/92

това се засягат финансовите интереси на ЕС. Създава се реална опасност стоките да бъдат допуснати неконтролирано до икономическо обращение, който риск засяга цялата територия на Съюза⁷. При неправомерно въвеждане и движение на стоките на митническата територия на ЕС обективно липсва „знание и разрешение“ на митническите органи по отношение на цялата му територия.

Отпадането на митническия контрол по „вътрешните граници“ не освобождава лицата от задължението да уведомят по установения ред митническите органи и да приложат съответните формалности и процедури по отношение на всички стоки, които нямат статут на общностни. Тези стоки са под митнически надзор и контрол независимо от мястото на въвеждане и дали същото е законно или е извършено в нарушение на изискванията на съюзното митническо законодателство. Именно тези обстоятелства подлежат на установяване при осъществявания митнически надзор и контрол. Дължимото поведение на лицата се определя не от мястото на осъществявания митнически контрол, а дали митническото законодателство установява правила, изискващи при въвеждане на необщностните стоки на митническата територия на ЕС същите да бъдат обявени. Разпоредбите на съюзното законодателство не изключват и не ограничават възможността за осъществяване на митнически надзор и контрол върху цялата митническа територия на Съюза, включително и на територията на РБ, с цел установяване на митническия статут на стоките и съответно осигуряване спазването на правилата по отношение на стоките, подлежащи на поставяне под митнически режим.

Ако на територията на РБ бъдат установени необщностни стоки, по отношение на които не са предприети нормативно установените действия за поставянето им под митнически режим или друго митническо направление и те са пренесени през границата на страната с друга държава-членка, ще е налице обективният елемент „без знание и разрешение на митниците“. При наличие и на останалите признаци, посочени в закона, деянието ще е съставомерно по чл.242, ал.1 от НК.

За съставомерността на деянието по чл.242, ал.1 от НК, когато то се осъществява при пренасяне на стоки през вътрешна за ЕС граница на страната, следва да се направи преценка относно значимите обстоятелства за статута им като общностни/необщностни, под какъв митнически режим или направление са поставени, налице ли е отклонение от определения им режим или са неправомерно въведени на митническата територия на Съюза, поставени ли са под тарифни или нетарифни мерки.

Този извод не се разколебава от новата ал.2 на чл.233 от ЗМ.

Наказателноправната норма препраща към специалното митническо законодателство, в което са очертани формите на изпълнителното деяние на

---

⁷ решение (трети състав) от 2 април 2009 година по дело C-459/07 Veli Elshani срещу Hauptzollamt Linz; решение от 4 март 2004 г. по дело Viluckas и Jonusas, дело C-238/02 и дело C-246/02; решение от 29.04.2010 г. (трети състав) по дело C-230/08 Dansk Transport og Logistik срещу Suatteministeriet.

престъплението, а разликата е в степента на увреждане на закриляните обществени отношения.

Нарушението на разпоредбите на митническото законодателство е обявено от ЗМ като административно нарушение – митническа контрабанда. Митническа контрабанда е и поведението, очертано в чл. 233, ал. 2 от ЗМ. Деянието се осъществява чрез неправомерното пренасяне на стоките през външна за ЕС граница, т.е. без знание и разрешение на митническите органи, с пояснението, че те са открити при извършена проверка на територията на РБ. Това означава, че са пресекли държавната граница на страната и подлежат на митнически контрол, осъществяван на територията на РБ. Ето защо, изменение на бланкетната правна норма не е необходимо. Допълнителен аргумент е и разпоредбата на чл. 229а от ЗМ, с която се отрича възможността да се постигне споразумение за прекратяване на административно-наказателното производство за нарушение на чл. 233, ал. 1 и ал. 2 от ЗМ, когато деянието съставлява престъпление.

Аргумент в подкрепа на становището се извежда и от закрепените в Договорите принципи на лоялността и равностойността. Съгласно тях, всяка държава-членка има възможността, но и задължението да осигури според своите материалноправни и процесуални правила наказването на нарушения на правото на ЕС, които са аналогични на тези, прилагани за нарушения на вътрешното право със сходна природа и важност, като изборът на съответните санкции е оставен на свободната ѝ преценка.

Предвид горното и на основание чл.124, ал.1, т.1 от Закона за съдебната власт ОСНК на ВКС

Р Е Ш И:

1. Когато през границата на страната се пренасят акцизни стоки без бандерол, когато такъв се изисква по закон, в немаловажни случаи, деянието е извършено след изменението на НК със ЗИДНК (ДВ, бр.26 от 06.04.2010 г.) и са осъществени елементите от състава на чл.242, ал.1 от НК не е налице идеална съвкупност между престъпленията по чл.234 от НК по отношение на изпълнителното деяние „държи” и по чл.242, ал.1 от НК. Деянието следва да се квалифицира като престъпление по чл.242, ал.1 от НК.

2. Наличието на вътрешна за ЕС граница на страната след 01.01.2007 г. не изключва възможността при пренасяне на стоки през нея да бъде осъществено престъплението по чл.242, ал.1 от НК при проявление на елементите на състава.

ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС:

/ПАВЛИНА ПАНОВА/

ПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ОТДЕЛЕНИЯ:

ТАТЯНА КЪНЧЕВА.....   **ВЕРОНИКА ИМОВА.....**
ЕЛЕНА ВЕЛИЧКОВА.....

ЧЛЕНОВЕ:

ПЛАМЕН ТОМОВ.....	БЛАГА ИВАНОВА.....
ЛИДИЯ СТОЯНОВА.....	ЖАНИНА НАЧЕВА.....
ЕВЕЛИНА СТОЯНОВА	СЕВДАЛИН МАВРОВ.....
САША РАДАНОВА.....	ТЕОДОРА СТАМБОЛОВА.....
ЮРИЙ КРЪСТЕВ.....	МИНА ТОПУЗОВА.....
КРАСИМИР ХАРАЛАМПИЕВ.....	ДАНИЕЛА АТАНАСОВА.....
РУЖЕНА КЕРАНОВА.....	БИСЕР ТРОЯНОВ.....
ЕЛЕНА АВДЕВА.....	ГАЛИНА ЗАХАРОВА.....
НИКОЛАЙ ДЪРМОНСКИ.....	КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ.....
КАПКА КОСТОВА.....	РУМЕН ПЕТРОВ.....
БИЛЯНА ЧОЧЕВА.....	АНТОАНЕТА ДАНОВА.....
ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА.....	ЛАДА ПАУНОВА.....

ОСОБЕНО МНЕНИЕ на съдия Теодора Стамболова по ТРОСНК № 1/14 г.

Не споделям мнението на мнозинството, въплътено в отговора на точка втора на искането на Главния прокурор, с приемане на неизключване на възможността при пренасяне на необщностни стоки през вътрешна за ЕС граница след 01.01.07 г., да бъде осъществено престъплението по чл.242,ал.1 от НК. Намирам, че след като в рамките на ЕС има общо митническо пространство /съвкупност от митнически територии на държавите-членки по подобие на федералните държави/ и

необщностна стока веднъж е влязла в Общността през външна за нея граница, за дееца не съществува задължение за обявяване на пренасяната стока пред митническите органи на РБ при преминаване на държавната граница на страната през вътрешна за ЕС граница. Затова той не може да извърши престъплението „квалифицирана контрабанда” по чл.242, ал.1 от НК.

Няма съмнение, че нормата на чл.242,ал.1 от НК е бланкетна такава и нейното съдържание се запълва от разпоредби на специално законодателство. За мен също така няма съмнение, че съгласно международната общностна регламентация, в каквато връзка се е произнасял и СЕС, представянето на внасяната необщностна стока следва да се осъществи пред първото митническо учреждение на държава от Общността, където е въведена стоката. Затова и митните сборове се дължат именно в тази държава. Когато няма изпълнение на това задължение, контрабандата вече е довършена, липсва знание и разрешение на митниците и са накърнени финансовите интереси на ЕС. Така че съвсем не мястото на залавянето предопределя мястото на извършване на контрабандата в рамките на Съюза. Имайки предвид уредбата на квалифицираната контрабанда по чл.242,ал.1 от НК и предвид общото за ЕС митническо пространство, това престъпно посегателство се приема като единно престъпление. За същото не са предвидени специфични форми на усложнена престъпна дейност, разрешаващи извод за наличие на нова контрабанда при пренасяне на стоката през вторична и следваща за общността държавна граница. Мнозинството не държи сметка за обсъжданата характеристика на престъплението контрабанда, обуславяща разглеждането на същото и в контекста на пределите на действие на българския НК.

Тъй като, както вече бе казано, държавите-членки на ЕС са в единна митническа територия, при преминаване от една държава-членка в друга не се изисква уведомяване и вземане разрешението на митническите органи, защото става дума за вътрешнообщностни доставки, за които не се дължат мита. Обяснимо поради това нормативната уредба не предполага митнически граничен контрол вътре в Общността при преминаване на държавните граници на отделните държави. Няма и законова опора, на която да се стъпи, за да се изисква обявяване на въведена през вътрешна за ЕС граница необщностна стока при митническа акцизна проверка незабавно след преминаване на държавната граница или пред първото митническо бюро в РБ.

Без да повтарям казаното от мнозинството за закриляните обществени отношения, желая само да уточня, че раздел III от глава VI на Особената част на НК брани отношенията, свързани с правилното функциониране на възприетия от българската държава митнически режим и в частност възможността тя да си събере дължимите мита. За разлика от

акцизните стоки обаче, при които акцизът се дължи в последната държава на дестинацията им, което предполага и различна регламентация, митническите сборове в единното за ЕС митническо пространство се дължат на държавата, в която първоначално са въведени необщностните стоки. А след като мнозинството приема, че и при преминаване на вътрешна за общността държавна граница на страната /която според редакцията на чл.242,ал.1 от НК е само РБ/, е възможно да се извърши квалифицирана контрабанда, то следователно приема, че на българската държава се дължат съответни митни сборове повторно, също както и на първата държава от ЕС, в която неправомерно първоначално е въведена стоката.

Не мога да възприема тезата на мнозинството за непромяна на становището му и предвид разпоредбата на чл.233,ал.2 от ЗМ. Проследяването на изведената логика обуславя извод, че българската държава е променила специалното вътрешно митническо законодателство във връзка с приемането на РБ като пълноправен член на ЕС, но макар и да не е сторила това по отношение на разпоредбата на чл.242,ал.1 от НК, същото е без съществено правно значение, защото пряко се прилагат общностните норми. Аз твърдя, че НК не е претърпял законодателна промяна, защото поради спецификата на контрабандата и общото митническо пространство, разгледани в светлината на съответната регламентация на ЕС, законодателят не е разкрил наличие на престъпление по чл.242,ал.1 от НК, когато се преминава вътрешна за ЕС държавна граница на РБ. Задължението на България като член на Общността се реализира с административното наказание, налагано съгласно разпоредбата на чл.233,ал.2 от ЗМ. Затова и считам, че тълкувайки нормата на чл.242,ал.1 от НК по посочения от него начин, мнозинството ѝ придава недължим прочит.

Казаното по принцип разглеждам и наред с прякото проследяване на същността на текста на чл.233,ал.2 вр.ал.1 от ЗМ. Видно е, че се налага наказание „за митническа контрабанда”, за да се осигури отнемането на неправомерно въведените в Общността стоки или да се присъди тяхната равностойност, представляваща митническата им стойност /ал.4/, по какъвто начин се компенсира невъзможността да се съберат от първата държава в ЕС, в която тези стоки са влезли и която остава неизвестна, дължимите митни сборове. Точно така се охраняват интересите на Общността.

Изразеното от мен становище по отговора на втори въпрос неминуемо предпоставя и несъгласието ми по отговора на първи въпрос относно наличието на квалифицирана контрабанда на вътрешна за ЕС граница на РБ при пренасяне на акцизни стоки. В този случай намирам, че е налице престъпление по чл.234,ал.1 НК с присъствие на изпълнителното деяние „държане”.

**Предвид изложените съображения, подписвам настоящото
тълкувателно решение с особено мнение.**

СЪДИЯ ТЕОДОРА СТАМБОЛОВА